Р Е Ш Е Н И Е
№ 2163

гр. София, 01.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 42 състав,** в публично заседание на 07.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8279** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба с вх. № 19079 от 09.08.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от З. П. П. срещу заповед № з – 10023 от 01.08.2012 г., издадена от началник на Отдел „Досъдебно производство" при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение" за срок от шест месеца, на основание чл. 228, т. 4, чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 2 ЗМВР, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 5 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР).

Оспорващата, лично и чрез процесуалния си представител, навежда доводи за незаконосъобразност на процесната заповед, като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Сочи, че оспореният административен акт е издаден при липса на мотиви и при неизяснена фактическа обстановка. Посочва, че дисциплинарноноказващият орган при определяне тежестта на наказанието не е взел предвид и не е обсъдил натовареността на оспорващата с дела, както и не е обсъдил по какви причини, извършеното представлява административно нарушение. Предвид изложеното моли съда да отмени процесната заповед и да й присъди направените по делото разноски.

Ответникът – Началник Отдел „Досъдебно производство" – СДВР, чрез процесуалния

си представител оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне.
Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:
С атакуваната в настоящото производство заповед № з – 10023 от 01.08.2012 г., издадена от началник на Отдел „Досъдебно производство" при СДВР, на основание чл. 228, т. 4, чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 2 ЗМВР, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 5 ППЗМВР и при спазване на процедурата по чл. 229, ал. 1 – 4 ЗМВР на инспектор З. П. П. – разследващ полицай в 02 – ри сектор „Разследване на икономически престъпления" към отдел „Досъдебно производство" – СДВР, категория „Г" е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение" за срок от шест месеца.
В мотивите на оспорената заповед е изложено, че П. е наказана за това, че е извършила нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че по четиринадесет досъдебни производства, в качеството си на водещ разследването, не е извършила никакви действия по разследването към 06.06.2012 г. на подробно изброените досъдебни производства (ДП), както следва: по ДП 5083/2011 г. от дата 21.02.2012 г., по ДП 5110/2012 г. от дата 02.04.2012 г., по ДП 5149/2012 г. от дата 04.04.2012 г., по ДП 5157/2012 г. от месец декември 2011 г. до месец март 2012 г., по ДП 5075/2011 г. е налично само едно писмо от дата 20.04.2012 г., по ДП 5090/2012г. има приложени само два броя писма, по ДП 5224/2011 г. - три протокола за разпит на свидетел, по ДП 5001/2009 г. - след направени предложения до съответната прокуратура, по ДП 5101/2012 г. - след направено предложение за продължаване срока на разследването, по ДП 5148/2010 г. има назначена и приложена една експертиза, по ДП 5058/2011 г., ДП 5067/2011 г., ДП 5363/2011 г. - няма извършено пито едно НСД, по ДП 5258/2011 г. е наличен само един протокол за разпит на свидетел и два броя напомнителни писма от Софийска районна прокуратура (СРП) за приключване на досъдебното производство. Дисциплинарнонаказващият орган е извел извод за неизпълнение на служебните задължения и пропуски в прилагането на разпоредбите, регламентирани в чл. 203 от Наказателно – процесуалния кодекс (НПК) и в т. III от специфична длъжностна характеристика рег. № 23566/02.11.2011 г., които са установени от извършена проверка - справка рег. № яДП - 1696/20.07.2012 г. по описа на отдел „Досъдебно производство" – СДВР. Заповедта е връчена на служителката на 01.08.2012 г.
В процесния случай дисциплинарното производство е започнало с Докладна записка, изготвена на 14.06.2012 г. от ВНД главен разследващ полицай сектор „Разследване на икономически престъпления" (РИП) към отдел „Досъдебно производство" – СДВР, относно извършена служебна проверка на досъдебните производства, разпределени на разследващ полицай З. П. 02 – ри сектор „РИП" към отдел „Досъдебно производство" – СДВР. В Докладната записка е установено, че П. не е извършвала действия по разследването на описаните по – горе ДП, които са преразпределени на други разследващи полицаи от същия сектор. В посочения документ е отбелязано, че оспорващата в настоящото производство е в платен годишен отпуск по график за времето от 05.05.2012 г. до 08.05.2012 г. и от 02.07.2012 г. до 27.07.2012 г. Отбелязано е, че П. е била в болничен за гледане на болно дете от 09.05.2012 г. до 15.06.2012 г.
Представени са дадени от З. П. писмени обяснения от 22.06.2012 г., приети на 20.07.2012 г. – видно от ръкописно поставената резолюция от началник отдел

„Досъдебни производства” – СДВР. Липсват данни от кого и за какви обстоятелства са поискани дадените от оспорващата писмени обяснения. Видно от съдържанието им тях служителката е дала обяснения за извършените от нея процесуалноследствени действия по отношение на девет от посочените в заповедта 14 досъдебни производства. Посочила е, че са изискани са справки, проведени са телефонни разговори за призоваване на лица, които не са се явили, както и са изготвени постанвления за извършване на отделни действия по разследването на служители от ОПИП. В дадените обяснения П. е посочила, че всяко дело е в срок. Посочила е, че до 15.06.2012 г. е била в болнични. От оспорващата не са дадени писмени обяснения за следните посочени в заповедта досъебни производства: ДП 5090/2012г., ДП 5224/2011 г. ДП 5148/2010 г., ДП 5067/2011 г. и ДП 5363/2011 г.

С оглед на така образуваното дисциплинарно производство е изготвена Справка с № яДП – 1696 от 20.07.2012 г. от ВНД главен разследващ полицай сектор РИП към отдел „Досъдебно производство” – СДВР, с ръкописно поставена резолюция „да” от 20.07.2012 г. В справката е посочено, че по повод извършена служебна проверка на 06.06.2012 г. на досъдебните производства разпределени на разследващ полицай З. П. е установено, че по повод 14 бр. досъдебни производства (посочени в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание) П. не е извършвала никакви действия по разследването. Направен е извод, е че разследващият полицай З. П. не е изпълнила служебните си задължения, касаещи своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, съобразно разпоредбите на НПК, както и че не е планирала действията си и поредността, в която трябва да извърши разследването по досъдебните производства. Направено е предложение, на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 2 ЗМВР, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 5 ППЗМВР, за неизпълнение на служебни задължения и за пропуски в прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност, а именно – длъжностна характеристика, ЗМВР и НПК, на инспектор З. П. – разследващ полицай, категория „Г”, сектор 02 „РИП” при отдел „ДП” – СДВР да бъде наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от шест месеца. Оспорващата в настоящото производство е запозната със справката на 30.07.2012 г. и не е депозирала възражения срещу нея – видно от извършена деловодна проверка с рег. № яДП – 1796/01.08.2012 г.

В хода на съдебното производство, по реда на чл. 192 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), Софийска районна прокуратура (СРП) и Софийска градска прокуратура (СГП) са задължени по искане на оспорващата да представят постъпили сигнали от прокурори в периода 01.01.2012 г. – 06.06.2012 г. за извършени от същата нарушения. С постъпили отговори с вх. № 28971 от 04.12.2012 г. и вх. № 32027 от 14.12.2012 г., съответно от СГП и СРП, настоящият състав е уведомен, че след справка в деловодството им не са установени постъпили сигнали от прокурори за посочения период за извършени нарушения от П., както и че не са установени образувани досъдебни производства или прокурорски проверки срещу служителката.

Като доказателства по делото са приети: специфична длъжностна характеристика за длъжността, заемана от оспорващата; заповед с рег. № з – 12603, с която директора на СДВР е утвърдил представената специфична длъжностна характеристика и Протокол с рег. № я 28552 от 29.06.2012 г., с който З. П. е декларирала, че е запозната с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, с инструкция с № Із – 223 от 13.02.2009 г. за организацията на деловодната дейност и защитата на класифицирана информация и с други посочени в протокола актове.

По делото, като доказателство е приета и справка рег. № 37110 от 27.08.2012 г. относно професионалния стаж и заеманите длъжности, награди и наказания в МВР на П.. Като доказателство са приети и разпечатки от електронен дневник, включващ разпределените досъдебни производства на З. П. за периода 01.01.2012 г. – 06.06.2012 г.; разпечатки на движението на изброените в оспорената заповед досъдебни производства, както и заверено копие от дневника на сектор „РИП“ – СДВР, от който е видно кога са получени срещу подпис от оспорващата посочените в заповедта 14 бр. досъдебни производства.

Като доказателство от страна на оспорващата, по делото са приложени и два броя заявления от същата за ползване на годишен платен отпуск, съгласувани с прекия й началник и разрешени от ръководителя й. Видно от тях оспорващата е била в платен годишен отпуск за периода от 07.05.2012 г. до 11.05.2012 г. и за периода от 02.07.2012 г. до 27.07.2012 г.

От П. са представени и три болнични листа: № 0261022 от 10.05.2012 г., № 1167912 от 11.05.2012 г. и № 0267868 от 21.05.2012 г., от които е видно, че същата е била в отпуск за временна неработоспособност от 08.05.2012 г. до 10.05.2012 г., от 11.05.2012 г. до 20.05.2012 г. и от 21.05.2012 г. до 11.06.2012 г. или общо от 08.05.2012 г. до 11.06.2012 г. – 35 календарни дни.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, предмет на настоящото производство е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК преклузивен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Оспорването по жалбата е основателно.

При извършената на основание чл. 168 АПК служебна проверка, досежно законосъобразността на оспорената заповед на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на представените му пълномощия от разпоредбата на чл. 228, т. 4 от ЗМВР.

Извършеното от З. П. дисциплинарно нарушение е квалифицирано от наказващия орган като такова по чл 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР (неизпълнение на служебните задължения) във вр. с чл. 226, ал. 1, т. 5 ППЗМВР (пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност).

Съгласно чл. 238а ППЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” не е задължително издаването на заповед за образуване на производството. В такива случаи се счита, че дисциплинарното производство е започнало с първото действие по установяване на нарушението, т.е. в конкретния случай процесното наказание е наложено в законоустановения двумесечен срок по чл. 255, ал. 1 от ЗМВР.

По силата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Съгласно ал. 4 на чл. 237 от ППЗМВР, изслушването не е задължително, ако служителят извършил нарушението е дал писмени обяснения. В конкретния случай такива са дадени от П., но докладната записка от 14.06.2012 г., съдържаща конкретните констатирани нарушения, не е

връчвана на оспорващата. По делото липсва и документ, удостоверяващ връчване на покана за даване на писмени обяснения, в който да са посочени конкретните нарушения, които й се вменяват. Това представлява по своето същество нарушение на императивна правна норма - чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, което е съществено, тъй като е довело до нарушаване на правото на защита на служителката и е самостоятелно основание за отмяна на административния акт. Обсъждането на дадените писмени обяснения се заключава в декларативното „приемам обяснението" и не е обвързано с посочените конкретни факти към писменото обяснение, поради което спазването на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР от дисциплинарнонаказващия орган е формално и декларативно.

Съгласно чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Оспорената в настоящото производство заповед № з – 10023 от 01.08.2012 г. е издадена при липса на мотиви, не са посочени разбираемо разпоредбите, които се считат за нарушени и доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, следователно не е спазена предвидената в закона форма. Посочени са само общи разпоредби – на чл. 203 НПК и на т. III от специфичната длъжностна характеристика, но не е посочено точно нормативно предписание, което да задължава П. да процедира в случая по точно определен начин, спазвайки определени служебни задължения и да й предписва поведение, което да не е спазила. На следващо място, с оспорения акт е прието, че извършеното от П. дисциплинарно нарушение се изразява в извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизвършване на действия по разследването към 06.06.2012 г. на 14 броя ДП. В направеното описание на дисциплинарното нарушение липсва конкретност. Не е ясен началният момент на периода за който се твърди извършването на нарушение. Съгласно чл. 237, ал. 1 от ППЗМВР в тежест на органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е да установи извършването на вмененото нарушение. В процесния случай, от събраните по делото доказателства, не се установяват действия от страна на оспорващата, които да бъдат квалифицирани като нарушения на служебната дисциплина. Дисциплинарната отговорност е вид субективна отговорност, която следва да се реализира само при доказано дисциплинарно нарушение. Съдът намира, че в конкретния случай не е доказано твърдяното от фактическа страна деяние, за да прави извод дали същото е нарушение на служебната дисциплина.

Наред с това съдът намира, че обжалваната заповед е издадена и в нарушение на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба при налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно-наказващият орган следва да се съобрази с тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В процесния случай, така установеното задължение не е било изпълнено от дисциплинарнонаказващия орган, който, без да се мотивира с посочената преценка, както и без да вземе предвид че в продължителен период от време оспорващата е ползвала отпуск за временна неработоспособност и платен годишен отпуск, е определил второто по тежест дисциплинарно наказание – „писмено

предупреждение”.
Поради всичко изложено, настоящият съдебен състав приема, че предпоставките, предвидени в закона, за налагане на дисциплинарно наказание не са осъществени и следователно не са налице основания за упражняване дисциплинарната власт на административния орган. Процесната заповед следва да бъде отменена като издадена в нарушение на закона – отменително основание по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.
При този изход на спора разноски се следват на оспорващата. В хода на съдебното производство не е представено доказателство за платено адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на П., от което се налага изводът, че направените разноски от нейна страна се свеждат до платената държавна такса в размер на 10, 00 лв.
По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 42 - ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на З. П. П., заповед № з – 10023 от 01.08.2012 г., издадена от началник на Отдел „Досъдебно производство” при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 228, т. 4, чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 2 ЗМВР, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 5 ППЗМВР, на З. П. П., на длъжност - разследващ полицай, категория „Г”, сектор 02 „Разследване на икономически престъпления” към отдел „Досъдебно производство” при Столична дирекция на вътрешните работи е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от шест месеца.
ОСЪЖДА Началник на отдел „Досъдебно производство” при Столична дирекция на вътрешните работи да възстанови от бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес [населено място], [улица] на З. П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „И“, ет. 2, ап. 229 сума в размер на 10, 00 лв. (десет лева), представляваща направени от нея разноски по делото.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: